

Asia: VN/2434/2018

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi Euroopan unionin ja kansallisen oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta sekä siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Henkilötietojen suojan näkökulmasta lakiluonnosta voidaan tarkastella ainakin seuraavista näkökulmista.

1. Ilmoitukset koskien tietosuojasäännösten rikkomista

Lakiluonnoksen tarkoituksena on kannustaa ilmoittajia tekemään ilmoituksia epäillyistä lainvastaisuuksista. Luonnoksen 2 §:n 10 kohdan mukaan tämä kattaisi yksityisyyden ja henkilötietojen suojan sekä verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden lainsäädännön-
toalat ja siten ilmoittajansuojelu voi lisätä henkilötietojen käsittelyyn liittyviä ilmoituksia, jotka tällä hetkellä tulevat joko suoraan tietosuojaviranomaiselle tai poliisille esitutkin-taviranomaisena. Tietosuojasäännösten rikkomiset voidaan jakaa seuraamusjärjes-telmän perusteella kahteen perustyyppiin eli 1) tietosuojan ja yksityisyyden suojan rikoksiin, joista osassa tietosuojavaltuutettua on kuultava (tietosuojarikos, tietomurto, salassapitorikos ja viestintäsalaisuuden loukkaus) ja 2) tietosuojarikoksen ulkopuolelle jäävät ennen kaikkea rekisterinpitäjän ja käsittelijän tietosuoja-asetuksen vastaiset menettelyt, jonka rikkomisten seuraamukset määräytyvät tietosuoja-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan ns. korjaavien toimivaltuuksien mukaan sisältäen myös seuraamusmaksun määräämisen.

Huomio: Rajanveto näiden perustyyppien osalta voi olla haasteellinen tehtävä niin sisäisessä mutta varsinkin keskitetyssä ulkoisessa ilmoituskanavassa. Toiminnallises-ti ja toimivallan kannalta parempi ratkaisu olisi se, että tutkintalinjan valinta tehtäisiin yhteistyössä esitutkintaviranomaisen ja tietosuojaviranomaisen kesken. Tämän perus-teella voitaisiin käytännössä ottaa huomioon jo tutkintaan ryhdyttäessä ne bis in idem -periaate.

Ehdotus: Ilmoittaja voi luonnoksen 14 §:n 2 momentin mukaan tehdä sisäisen ilmoituskanavan sijaan ilmoituksen 15 §:ssä säädetyn keskitettyyn ulkoiseen ilmoituskanavaan. Ehdotan, että säännökseen lisätään myös 16 § siten, että vaihtoehtona on myös toimivaltaisten viranomaisten ilmoituskanavat.

2. Henkilötietojen suoja ilmoitusten vastaanotossa ja käsittelyssä eri ilmoituskanavissa

Toinen henkilötietojen suojaan liittyvä aihekokonaisuus on ilmoituksista muodostuvan väistämättä henkilötietoja sisältävän aineiston ylläpitäminen ja käsittelyvastuun määrittely ns. rekisterinpitäjien/käsittelijöiden välillä. Tästä puhutaan lähinnä 21 §:n ilmoitusten kirjaamisen yhteydessä, joka ei avaudu laajemmin tietosuojasetuksen tietosuojaperiaatteisiin vaan ainoastaan yhteen sen suojaustoimenpiteistä eli salassapitoon. Myöskään henkilötietojen käsittelyksi otsikoitu 20 § ei onnistu tavoittamaan ny-kyaikaiselta tietosuojasääntelyltä edellyttäviä vaatimuksia (ts. tietosuojaperiaatteita) vaan siinä säädetään viranomaisen palveluksessa olevan henkilökunnan vaitiolovelvollisuudesta, jonka aineellisoikeudellisesti kuuluu toimivaltaisten viranomaisten osalta julkisuuslain 23 ja 24 §:n soveltamisalaan. Kun esityksessä on kolmenlaisia ilmoituskanavia, on niissä käsiteltäville henkilötiedoille oltava tietosuojasetuksen tai rikosasiain tietosuojalaissa tarkoitettu laillinen käsittelyperuste. Kun ilmoituksen kohteena on työntekijä on työelämän tietosuojalain (759/2004) 4 §:n lähtökohtana, että tietojen kerätään henkilöltä itseltään tai jos kerätään muualta siihen on suostumus tai keräämiseen tai saamisesta säädetään erikseen laissa. Kyse voi olla rikosepäilyä koskevista henkilötiedoista, joita voidaan pitää tietosuojasetuksen 10 artiklassa tarkoitettuna rikkomuksiin liittyvänä henkilötietojen käsittelynä. Erityisesti tämä näyttäisi koskevan niin sisäisiä kuin keskitettyä ulkoista ilmoituskanavaa. Tietosuojalain 7 §:n mukaan 1 kohta sallii käsittelyn, jos se on tarpeen oikeusvaateen selvittämiseksi, laatimiseksi ym. ja tämä tulee silloin kyseeseen, kun sisäisen ilmoituskanavan ylläpitäjä on asianomistajana. Tällaista asemaa varsinkin elinkeinotoimintaa harjoittavalla oikeushenkilöllä ei ole, kun kyse on yleisestä edusta. Tietosuojalain 7 §:n 2 kohdan osalta näyttäisi lähinnä tulevan kyseeseen tietojen käsittely, josta säädetään laissa tai joka johtuu välittömästi rekisterinpitäjälle säädetystä tehtävästä. Sääntelyn tarkkuutta on arvioitava peruslakivaliokunnan viimeaikaisen lausuntokäytännön valossa.

Huomio: Luonnokseen näyttäisi sisältyvän monia ilmoituskanavia: pakollinen sisäinen ilmoituskanava (8 ja 9 §), yhteiset sisäiset ilmoituskanavat (10 §), vapaaehtoiset sisäiset kanavat (13 §), keskitetty ulkoinen ilmoituskanava (15 §) ja toimivaltaisten viranomaisten ulkoiset ilmoituskanavat (16 §). Kaikkien ilmoituskanavien osalta tulisi varmistaa henkilötietojen käsittelyperuste ottaen huomioon myös työelämän tietosuojalain 4 §:n vaatimukset sekä henkilötietoja sisältävien ilmoitusten siirrosta vastaavat tahot rajapintoihin. Kun esimerkin vuoksi sovelletaan näitä säännöksiä tietosuojaviranomaiseen, voidaan ensinnäkin todeta, ettei sisäinen ilmoituskanava ole suomalaiselle tietosuojaviranomaiselle pakollinen, koska tietosuojaviranomaista ei ole järjestetty julkisen sektorin oikeushenkilön (virasto) muotoon. Perustamisvelvollisuus koskee keskeisesti oikeushenkilöitä. Muilta osin välittömiä vaikutuksia sen sijaan liittyy 16 §:n soveltamiseen ts. täyttääkö tietosuojavaltuutetun toimiston yleinen sähköposti 16 §:n vaatimukset ja miten tällaiset ilmoitukset

kyetään tunnistamaan toisessa ilmoituska-navassa eli tietosuoja-asetuksen 33 artiklassa tarkoittamassa tietoturvaloukkauksia koskevien ilmoitusten yhteydessä. Todennäköisesti ilmoittajasta joudutaan kerää-mään tai pyytämään lisätietoja luonnoksen 6 §:n edellytysten selvittämiseksi. Tieto-suojaviranomaisen käsittelyperusteena 16 §:n kanavan osalta voidaan pitää tietosuo-ja-asetuksen 77 artiklaa ja tietosuojalain 21 §:ä ja rikosasian tietosuojalain 56 §:ä.

3. Ilmoittajaa ja ilmoituksen kohdetta koskevat henkilötiedolliset suojakeinot

Ilmoituksen tai ilmoittajan anonyymisuutta tai nimettömyyttä voidaan pitää yhtenä tie-dollisen suojan muotona. Jos ilmoittajaa ei kyetä tunnistamaan, ei tietysti voida tarjo-ta hänelle tässä laissa ehdotettua suojelua. Säännösluonnoksen 7 §:ssä on otettu kantaa nimettömiin ilmoituksiin siten, että sisäisissä ilmoituskanavissa nimettömät ilmoitukset olisivat mahdollisia, mutta ulkoisissa ilmoituskanavissa niitä ei oteta vas-taan eikä ryhdytä jatkotoimiin. Kanta on edellä mainittu huomioon ottaen perusteltu myöskin sen osalta, että sisäisen ilmoituskanavan jatkotoimissa voidaan todennäköi-sesti hankkia muuta näyttöä väärinkäytöksistä kuin vain sitä koskeva nimetön ilmoi-tus. Jos nimetöntä ilmoittajaa ei voida tunnistaa eikä asettaa vastuuseen väärin tie-tojen antamisesta, on rekisterinpitäjällä eli ilmoituskanavan ylläpitäjällä täysmääräinen vastuu ilmoituksen kohdetta koskevien tietojen virheettömyydestä.

Ilmoituksen kohteen henkilötietojen suoja on otettu esille lähinnä luonnoksen 29 §:ssä. Näiltä osin sääntely perustuu ainoastaan henkilöllisyyden salassapitoon ja muistuttaa julkisuuslain 24 §:n 3 kohdan esitutkintasalaisuutta. Tietosuoja-asetuksen (TSA) 5 artiklan tietosuojaperiaatteet edellyttävät tässä yhteydessä näkökulman laa-jentamista. Tietosuojaperiaatteista tässä yhteydessä keskeisiä ovat edellä mainitun käsittelyperusteen (laillisuus) lisäksi ainakin käsittelyn avoimuus (TSA 14 ja 15 artik-lat) ja sitä koskevat poikkeamisperusteet. Ilmoituskanavissa käsiteltävien henkilötieto-ten käyttötarkoitus määräytyy tämän lainsäädännön mukaan eikä myöhempi käsittely saa olla yhteensopimatonta. Kyse ei ole niinkään yksityisyyden suojaamisesta vaan ilmoituksen kohteen muiden oikeuksien ja vapauksien suojasta, jollaisena voidaan tässä yhteydessä pitää oikeusvaltiollista syyttömyysolettamaa myös organisaation sisällä ennen kuin tuomioistuin on ratkaissut syyllisyyden. Jos ilmoituksen kohteen osalta näitä tietoja on välttämätöntä käsitellä sisäisesti esimerkiksi henkilöstöhallinol-lisissa tarkoitukset (esim. ylennykset), tulisi käyttötarkoituksesta poikkeavasta käsitte-lystä säätää tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaan. Esitutkinnan osalta vireillä oleva tutkinta tulee esille turvallisuusselvityslain mukaisessa menettelyssä.

Tietosuojaperiaatteista kiinnitän myös huomiota tiedon virheettömyys vaatimukseen (TSA 5.1 e) alakohta), joka liittyy keskeisesti jatkotoimenpiteiden aineellisoikeudellisiin vaatimuksiin eli oikeudenkäynnissä tai muussa seuraamusmenettelyssä esitettävään näyttöön säännösten rikkomisesta. Tämä asian tutkintavaihe, jonka voi katsoa ole-van prosessuaalinen vaihe esitettyjen väitteiden vahvistamisesta tai hylkäämisestä ja siten vaihe myös henkilötiedon virheettömyyden varmistamiseksi, on saanut säädös-tasolla vähän huomiota (esimerkiksi ilmoituksen kohteen kuuleminen ja siinä yhtey-dessä tiedonsaanti esitetyistä väitteistä). Lopulta kuitenkin onnistuneet

tutkinnat, joilla on kyetty puuttumaan lainvastaiseen toimintaan, ovat tällaisen ilmoittajan suojelulain-säädännön viimekätinen tavoite.

Eriytinen tietosuojariski näyttäisi sisältyvät ilmoitusten käsittelyn ajalliseen keston eli TSA 5 artiklan 1 e) alakohdan säilyttämisen rajoittamisen periaatteeseen. Vaikka 21 §:n 1 momentissa säädetään ilmoitusten säilyttämisaikasta ei ehdotuksessa säädetä tutkintamenettelyn ajallisesta kestoista tarkemmin. Esitutkinnassa on rikosten vanhen-tumiseen liittyvät määräajat, joiden puitteissa on esitutkinnat päätettävä. Tämä tietysti myös ohjaa sisäistä väärinkäytöstutkintaan tällaisissa tapauksissa, mutta todennäköi-sesti kaikki ilmoitukset eivät johda esitutkintaan joko siitä syystä, että ilmoitus on vain sisäistä tutkintaa ohjaava vihje eikä näyttöä väärinkäytöstä ole saatu. Tällaisten ilmoi-tusten pitempi aikainen säilyttäminen on riski ilmoituksen kohteen oikeuksille ja va-pauksille.

Ehdotus: Ehdotan, että sisäisen ilmoituskanavan kautta käsiteltävien ilmoitusten osal-ta määrätään lainsäädännössä selkeämpi määräaika, joiden kuluessa ilmoitukset on hävitettävä, jollei ne ole johtaneet oikeudellisiin vaatimuksiin tai niiden valmisteluun.

Tietoturvaperiaatteen (TSA 5.1 f alakohta) osalta tietosuojalain 7 §:n 2 momentissa viitataan tietosuojalain 6 §:n 2 momentin vaatimuksia. Tietosuojalain esitöiden mu-kaan säännöksessä mainittuja suojaustoimenpiteitä ei olisi velvollisuus toteuttaa kai-kilta osin vaan ensivaiheessa jäisi rekisterinpitäjän ja käsitelijän arvioitavaksi, minkä-laiset suojaustoimenpiteet olisivat asianmukaisia käsittelytoimiin ja niihin sisältyviin riskeihin rekisteröityjen (siis ilmoittajan ja ilmoituksen kohteen) oikeuksien ja vapauk-sien näkökulmasta. Luonnoksen 11 §:n 1 momentissa puhutaan ilmoittamisen luotta-muksellisuudesta ja 21 §:n yhteydessä kirjaamisesta salassapitoa koskevien vaati-musten mukaisesti. Kun julkisuuslakia, johon luonnoksessa usein viitataan, ei sovelle-ta yksityisellä sektorilla ei julkisuuslainsäädäntöviittaus toimi eikä julkisuuslaki salas-sapitokeskeisenä sääntelykeinona enää ole riittävä tietosuojaja-asetuksen käyttötarkoi-tussidonnaisuusperusteisen sääntelyn näkökulmasta.

Ehdotus: Kun on kysymys tietoturvaperiaatteesta ehdotan, viittausta tietosuojaja-asetuksen 32 artiklan 2 ja 4 kohtaan, jotka käytännössä tarkoittavat toimenpiteitä sitä vastaan, ettei ilmoituskanavan henkilötiedot leviä sivullisille tai ole ulkopuolisten saa-tavilla (ulkoinen luottamuksellisuus) ja ettei organisaation sisällä niihin myöskään pää-se muut kuin niitä käsittelevät henkilöt (sisäinen luottamuksellisuus), joille 32 artiklan 4 mukaisesti on tehty selväksi tietojen käsittelytarkoitus ja muut käyttöön otetut keinot henkilötietojen suojaamiseksi. Nämä ovat ilmoituskanavan rekisterinpitäjän velvolli-suuksia, joiden laiminlyönti tulee arvioitavaksi joko tietosuojarikoksena rikoslain 38 luvun 9 §:n 2 momentin perusteella tai tietosuojaviranomaisen korjaavien toimival-tuuksien käytön yhteydessä.

4. Ilmoituksen kohteen tiedolliset oikeudet

Avoimuuden tietosuojaperiaate edellyttää, että henkilöä informoidaan yleisesti ja eri-tyisesti (TSA 12 ja 14 artiklat) ja sen lisäksi hänellä on oikeus päästä itseään koskeviin tietoihin (TSA 15 artikla). Näitä oikeuksia voidaan rajoittaa tietosuojalain 33 §:n ja 34 §:n perusteella muun muassa silloin, kun tiedon antaminen saattaisi haitata rikosten ehkäisemistä ja selvittämistä. Lisäksi rekisteröity voi vaatia tietojen poistamista tai käsittelyn rajoittamista.

Luonnoksen 19 §:n 6 momentissa on viittaus julkisuuslain 11 §:n asianosaisen tiedonsaantioikeuteen, jota sovelletaan vain julkisuuslain soveltamisalan mukaan ensisijaisesti viranomaisiin. Julkisuuslain 11 §:n 2 momentissa on säädetty tiedonantamisen rajoituksista muun muassa esitutkinnassa silloin, jos tiedon antaminen aiheuttaisi haittaa asian selvittämiseksi. Esitutkinnassa tällaiset ilmoitukset tulevat ilmoituksen kohteen tietoon viimeistään silloin kun häntä kuullaan epäiltynä ja siten voidaan katsoa, että tämän prosessin kautta on tällainen tiedonsaanti erikseen turvattu. Reilun oikeudenkäynnin periaatteita tulisi myös soveltaa sisäisessä tutkinnassa. Usein tiedonsaantia rajoitetaan, jos on syytä epäillä sitä, että näyttöä hävitetään tai sotketaan ja siten kyseessä on hetkellisistä eikä pysyviä rajoituksia. Rajoitusten ei ole tarkoitettu olevan myöskään kattavia vaan jos vain osa tiedoista on sellaisia, jotka jäävät pääsyoikeuden ulkopuolelle, on tiedot tietosuojalain 34 §:n 2 momentin mukaan muilta osin annettava.

Ilmoittajan henkilöllisyyttä koskevien tietojen suojaamista on ehdotuksessa monin paikoin korostettu. Ilmoittajan henkilöllisyys on 11 §:n 1 momentin mukaan salattava, mikä vaikuttaa tietotekniseltä keinolta ja 19 §:ssä henkilöllisyys on säädetty salassa pidettäväksi, mikä kohdistuu henkilöihin, jotka käsittelevät ilmoituksia. Tietosuoja-asetuksen 15 artiklan mukaan oikeus päästä tietoihin koskee henkilöä itseään koskevia tietoja. Sen lisäksi rekisterinpitäjän on toimitettava 15 artiklan 1 kohdan g) alakohdan mukaan kaikki tietojen alkuperästä käytettävissä olevat tiedot, jos henkilötietoja ei ole kerätty henkilöltä itseltään. Tällöin tietopyyntöä ilmoittajan henkilöllisyydestä ei voida rajata sen mukaan, ettei ilmoittajan henkilöllisyys ole ilmoituksen kohdetta koskeva tieto. Sen sijaan ilmoittajan henkilöllisyys sisältyy tietolähteen yksilöintiin ja näin ollen tietosuoja-asetuksen 15 artiklaa voidaan tulkita siten, että sen perusteella ilmoituksen kohteella olisikin oikeus saada tieto myös ilmoittajan henkilöllisyydestä. Tällöin ilmoittajan henkilöllisyyden suojaaminen edellyttää tapauskohtaista arviointi tietosuoja-lain 34 §:n rajoitusperusteita osalta joko 1 momentin 1 kohdan rikosten selvittämiseksi aiheutuvan haitan perusteella tai 2 kohdan vakavan vaaran aiheuttaminen jonkun muun (eli tässä ilmoittajan) oikeuksille. Kun rajoitusta ei voida tulkita kategorisesti edellyttää 2 kohdan kieltäytymisperuste sitä, että tiedon antaminen voisi johtaa ilmoittajan oikeuksien vaarantumiseen. Kyse ei ole institutionaalisista vastatoimista vaan lähinnä henkilökohtaisten kostotoimien uhkasta muun muassa ilmoittajan vapauteen, henkilökohtaiseen koskemattomuuteen, koti- ja viestintärauhaan ja maineeseen sekä kunniaan.

Lisäksi on otettava huomioon tilanteet, joissa ilmoituksen kohteesta annetaan tahallisesti vääriä tietoja tai tehdään ilmoitus kiusaamismielessä. Ainoa seuraamus näissä tapauksissa näyttäisi olevan 27 §:n 3 momentissa tarkoitettu vahingonkorvaus siten, että todistustaakka jää ilmoituksen kohteelle ilman, että hänelle tarjotaan institutionaalista tukea ja varmistettaisiin tiedonsaanti tällaisissa tapauksissa. Näiden tilanteiden varalle tulisi olla säännös siitä, että salassapitovelvollisuus voidaan murtaa ilmoituksen kohteen perustellun vastatoimen selvittämiseksi ja vahingonkorvauksen vaatimiseksi. Muuten salassapitovelvollisuus, jolla tässä yhteydessä suojataan

sananva-pautta, voisi johtaa EU:n perusoikeuskirjan 54 artiklassa tarkoitetun oikeuksien väärinkäyttö kiellon vastaiseen lopputulokseen.

Erityisesti: 2 § Soveltamisala. Miten arvioitte esitettyä soveltamisalaa? Puuttuuko mielestänne jokin keskeinen lainsäädännön ala soveltamisalasta? Mikä? Perustelkaa mielipiteenne.

Poikkeuksena soveltamisalasta ehdotetaan direktiiviin viitaten, ettei kyseistä lakia sovelleta terveydenhuollon ammattihenkilön, asianajajan ja luvansaaneen oikeudenkäyntiavustajan salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluviin tietoihin. Tällainen rajausta voidaan ymmärtää monella tavalla. Ensinnäkin näiden salassapito- ja vaitiolovelvollisuuksien rikkomista varten ei tarvitse järjestää ilmoituskanavaa. Jos tällaisia ilmoituksia kuitenkin saapuu ilmoituskanavassa, niiden osalta ei ole velvollisuus ryhtyä jatkotoimiin (12 § ja 17 §) eikä tällaisia ilmoituksia koske 19 §:ssä säädetty salassapitovelvollisuus eikä ilmoittajalle anneta säädettyä suoja 24 §:n 25 §:n perusteella.

Tämän perusteella kyseisille ammattiryhmille annetaan tässä yhteydessä ”parempi suoja” salassapito- ja vaitiolovelvollisuuden rikkomisista sillä perusteella, ettei ilmoittaja saakaan tässä tarkoitettua suojaa. Tietosuojarikoksen (kuten ns. urkintateot) ja salassapitorikoksen (paljastaminen tai hyväksikäyttö) ovat usein toisiinsa kietoutuneita tekokokonaisuuksia, joiden tällainen eriyttäminen ei ole useinkaan mahdollista.

Erityisesti: Mikä laki mielestänne puuttuu soveltamisalasta?

-

2 luku Ilmoittajan suojelun yleiset edellytykset ja ilmoittaminen

-

Erityisesti: liittyykö toimintanne kannalta sisäisen ilmoituskanavan perustamisvelvollisuuteen ongelmia? Mitä? Perustelkaa mielipiteenne.

Kuten edellä esitettiin tietosuojaviranomainen ei ole Suomessa oikeushenkilö eikä ilmoituskanavaan ole perustamisvelvollisuutta.

Erityisesti: liittyykö toimintanne kannalta ulkoisen ilmoituskanavan perustamisvelvollisuuteen ongelmia? Mitä? Perustelkaa mielipiteenne.

Arvioitava soveltuuko tällä hetkellä käytössä olevat ilmoituskanavat tähän tarkoitukseen ja mitä mahdollisia muutoksia tulisi tietoturvaloukkaus -ilmoitusten osalta tehdä.

3 luku Sisäisiin ja ulkoihin ilmoituksiin sovellettavat säännökset

-

Erityisesti: miten arvioisitte tietosuojaan liittyviä kysymyksiä (19 §:n salassapitovelvollisuus ja 20 §:n henkilötietojen käsittely)

Tietosuojaperiaatteita, jotka ovat EU:n tietosuojauudistuksen keskiössä, ei ole luonnoksessa kyetty ollenkaan avaamaan.

4 luku Tietojen julkistaminen

Jos ilmoittaja ehdotuksen 23 §:n mukaan julkaisee tietoturvaloukkauksen sisältävän ilmoituksen, tulisi julkistajan suojan edellytyksenä olla se, että tietovuoto on saatu korjattua ja esimerkiksi tietoverkkoon levinneet henkilötiedot on saatu poistettua yleisestä yleisestä jakelusta. Kyse on kolmansien osapuolten tietosuojallisista oikeuksista.

5 luku Suojelutoimenpiteet

Suojamuodot koskevat lähinnä organisaatioita. Henkilökohtaisilta vastatoimilta on vaikeampi suojautua.

Erityisesti: miten arvioisitte esitettyä suojelun tasoa, onko se riittävä? Perustelkaa mielipiteenne.

-

6 luku Seuraamukset

Väärän tiedon antaminen on rangaistavaa rikoslain 15 luvun 6 §:n perusteella vain, jos tiedon antaa viranomaiselle. Yksityisen sektorin sisäisen ilmoituskanavaan annettu väärä tieto ei täytä tämän rikoksen tunnusmerkistöä, vaikka se ilmoituskanavan kautta päätyisi viranomaiselle eikä tahallisesti väärän tiedon ilmoittajalla ole muuta kuin edellä mainittu vahingonkorvausvastuu.

2. Esitysluonnoksen vaikutusten arviointi/yleiset kommentit

-

2.1 Millaisia vaikutuksia esitetyllä lailla ennakoitte olevan toimintanne?

Henkilötietojen käsittelyn ja suojan kysymykset ovat keskeisiä tällaisten viestinnällisten järjestelyjen rakentamisessa ja jatkotoimenpiteiden toteuttamisessa. Tietosuojaviranomainen toimii tällaisissa järjestelyissä monessa roolissa siten, että nopean vastauksen toimintaa edellyttävät valvontatoimenpiteet on eriytettävä ja organisoitava uudelleen tietosuojaviranomaisessa. Lisäksi on odotettavissa, että ilmoituskanavien ylläpitäjät odottavat tietosuojasetuksen soveltamisesta ohjausta ja rekisteröidyt ratkaisuja tietosuojansa ja tiedollisiin oikeuksiin liittyen. Nykyisellä organisoinnilla ja resursseilla tietosuojaviranomainen ei tule selviämään tämän lain tuomista lisätehtävistä.

2.2 Onko esityksessä tunnistettu toimintanne kannalta merkittävät vaikutukset? Jos ei, niin mitkä vaikutukset puuttuvat?

Katso edellinen vastaus. Lisäksi keskitetyn ilmoituskanavan ilmoitusten jakelu ja siihen liittyen toimivaltaisten viranomaisen yhteistyön järjestäminen.

2.3 Ovatko yksityisen sektorin yrityksiin liittyvät vaikutukset tunnistettu riittävästi? Jos ei, niin mitkä vaikutukset puuttuvat?

Tietosuojalainsäädäntöä ei kyetty kytkemään ehdotukseen.

2.4 Ovatko valtion viranomaisiin liittyvät vaikutukset tunnistettu riittävästi? Jos ei, niin mitkä vaikutukset puuttuvat?

-

2.5 Ovat kuntiin liittyvät vaikutukset tunnistettu riittävästi? Jos ei, niin mitkä vaikutukset puuttuvat?

-

3. Muut huomiot. Mahdolliset muut huomionne ehdotetusta sääntelystä ja esityksistä.

Muut huomiot on pyritty kokoamaan lausunnon alkuun.

Partanen Heikki
Tietosuojavaltuutetun toimisto